

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto zachario p[ro]pheta. Cap[itulum]. xlij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccxliij.

Victorin⁹ episcopus et martyr apud urbem romā passus est tpe nerve imperatoris. Qui ex territorio amiterne civitatis ortus: cum post obitum parentū vna cum severino fratre suo: omnia p christo dispensassent seculū

pedagogantes pariq; custodia mutuo servientes nudi heremum petierūt: verum victorinus ad altiora tendens relicto fratre artissime celule se reclusit: ibiq; duduz penitētie operibus vacavit. Sed dū nocte quadam diabolus ei in specie puelle vagantis et stentis ac hospitium requirentis apparuisset: ille misericordiam eius cam introduxit. Et dum eis tacētib; per pedem tangeret: corde magis tactus et specie prius atq; blanditib; allectus cū ea concubuit: moxq; demon vt fumus evanuit. Ad se autem rediens sanctus ad germanū accessit: et casum deplorās penitentiā egit. Nam in arbore scissa manus includens modico herbarū cibo et aqua a fratre sustentatus per triennū peccatū suum desiccuit. Tandē ab episcopo civitatis visitatus monitus ac solutus in maxima sanctitate perseveravit: miraculib; radiauit. Deinde p motus est ad episcopatū amiterne civitatis: p ipso ipsum eligēte. Inde postmodū sub imperatore nerva cum euryce et marono ab aureliano iudice p christi nomine relegant. It. ab urbe militario via salaria. Postmodū aut in loco qui cotilas dicit: vbi putentes et sulphuree emanant aque capite deorsum per tres horas suspensus est. Et deinde p tridū in carcere clausus. Novissime gladio capite cesus migravit ad christum non. septemb;is. Eius corpus et vices amiterne. post duos dies rapientes in ipsa civitate honorifice condiderunt.

De sancto Victorino cōfessore. Cap. xl.

Victorin⁹ confessor

claruit rome tempore constantij imperatoris. Hic carthaginensis rhetor in urbe roma florentissimē dum paganus esset rhetoricam docens in tratant foro staturam meruit: hieronymū presbyterū cardinalem inter alios insignes auditore habuit. In scena aut ad fidē christi conversus: adversus arrianos libros adeo scripsit obscuros: vt nisi ab eruditissimis intelligatur: cōmentarios etiā in apostolū edidit: vt dicit hieronymus libro de illustrib;. De hoc refert et augustinus libro confes. q; dum victorinus ad fidem pervenisset: et cū simpliciāno viro dei sepius colloquū habens christianū se diceret: et simpliciānus responderet: q; et hoc

nō crederet: nisi ipsum in ecclesia videret. Ille iocando interrogavit: an parietes facerent hominem christianus. Tandem dum ad ecclesiam devenisset: et tanq; verecūdo occulte liber: in quo erat symbolū fidei: ad legendum datus fuisse victorinus in altum ambonem ascendit: et alta voce publice symbolū pronūciavit: et ex tunc q; christianus esset cūctis innouit: qui vt ta et doctrina clarus in urbe cum pace quiescit: sepultus in pago vestiesi.

De sancto zacharia sacerdote. Cap. xli.

Zacharias

sacerdos filius iosade siue barachie cuius sanctitas ab ipso christo dño et rectu euāgelico cōmendatur Mat. c. c. claruit in iudea sub rege ioseph regis iude. Qui et patri summo sacerdote defuncto in pontificatu successit: eius

deq; in vite sanctitate p omnia similis fuit. Cū em mortuo iosada sacerdote: qui ioseph regē isrl in legem domini seruandā direxerat. Ioseph rex a via mandatorū dei declinasset: et post idola domus israel ambulasset: cuius exemplo etiā regni optimates vitiatū sunt. zacharias sacerdos boni patris imitator publice redarguere nō dubitabat. Unde indignatus rex fecit eū obrui lapidibus inter templū et altare. Qui et sepultus est in ciuitate david i sepulchro paterno. In cuius mortis vitione seu testimoniū duo notabilia apparuerūt. Primum vt dicit Hiero. q; sanguis eius in sartis et lapidib; pavimentū vbi occisus ē adeo fuit impressus: q; inde nunq; deleri potuit. Sedm vt dicit epiphanius: q; extunc pplis in templo nō accepit manifeste responsum: nec ex dabit: nec ex ephorb. Rex etiā ioseph impune nō transiuit: nam languore pessimā incurrens a duobus servis suis interfectus est. Decet libro. ii. Paralip. c. xliij. et ex dictis hieronymi atq; ex hystoria scholastica. Huius scilicet passio nem: quia dies eius festi certus nō habet: in scriptis eius nōis pphete ppter equiuocationem vocabulū premittere decreuit.

De sancto zacharia ppheta. Cap. xliij.

Zacharias

propheta filius barachie filij adado post captiuitatem iudaei populū in ano secūdo dario primi regis psarū in hierl'm pphetavit: duobus videlicet mēibus post aggeus propheta: de quo supra dictū est. iij. non. iulij. ppter quod aggeus zacharie in ordine pphetarū pmittit.

D ij

Ziber

Prophetauit autē zacharias eadem occasione qua et aggeus. Et em̄ in anno primo cyri regis persarum: vt impleret sermo dñi ex ore hieremie: vt habet primo esdre in principio. data eet licentia populo israel redeūdi in iudeam. Et a sentio:ibus et populo templū domini in hierusalem reedificari cepisset: mortuo cyro rege persarum: et regnate cambyse: vicine gentes odio iudeorum instauratiōe templi et ciuitatis impeditabant: vnde et opus intermissus est vsq; ad annum secundū darij regis persarū. Et tunc zorobabel olim darij prefati intinuit: cum ipsum regnare audisset: fiducialiter opus aggressus est: zacharias quoq; ppheta a deo missus tam ipsum zorobabel q̄ iesum filiū iosedech sacerdotem magnū: de quibus supra dictum est idibus iulij. in ipso opere eos exhortari visus est: populus quoq; exhortatione dīcroz pphetarū audietes eos adiuuare ceperūt. In lectione autē sua intēdit ppheta nō solum populum ad reedificatiōe templi dñi cōfortare: sed etiam eos ad imitatiōe paternoz criminū reuocare. Ideoq; iesum sordibus indutum se vidisse memorat: quod ad filios eius referendū est: q̄ viros alienigenas duxerūt: vel etiā ad p̄p̄vitiū sordidatū: quos ille cū esset pontifex nō arguebat. Mystica quoq; plura sacramēta de xpi aduentu et passione in eius lectione comprehensa sunt: que p̄ singula explicare longū esset. Quis vult autē hic ppheta in pace in iudea annis pluribus reedificari tēplo. viij. idus seprēbris. Sepultus iuxta sacerdotū monumenta in hierl'm. Et hic est numero. xij. pphetarum est: qui minores dicitur: qui in sanctorū patrum catalogo Ecclesiastici. xlij. ca. cōferuntur. Hec hieronymus et iosephus: et ex hystoria scolastica atq; conestoris sumpta habetur.

De sero Onestophoro discipulo. Cap. xliij.

Mesipho

rus discipulus pauli apostoli: de quo idem secūda epistola ad Timotheum mentionē facit eiusdē apostoli imitator et peregrinationis eius comes pluribus annis fuit: et et in ministerio deseruit. Et hic predicatiōis officio fideliter peracto apud urbem romam post pauli passionem in pace quiescit octauo idus septembris: vt ait Hieronymus.

De sanctis Donatiano: Presidit: et socijs martyribus. Cap. xliiij.

Donatus: presidit

mansuetus: germanus: et fuscus episcopi persecutiōe vandolica apud aphyricā passi sunt: qui iussu

Octauus

hunerici regis arriant pro assertione veritatis catholice fustibus celi: et exilio dānati sunt tempore videlicet quo eugenius carthaginē. episcopus petebat: vt de vniuerso orbe ad disputandū catholici episcopi cōuenerēt: quia de fide communi agendum erat: vt dictū est supra i passione eugenij tertio idus iulij. Tunc em̄ predictus rex impius memoratos sanctos episcopos inauditos relegauit et ecclesias clausit: aliasq; innumeras persecutiōes intulit christianis: vt scribit victor aphyricanus. Inter alios autē lecti episcopum strenuū et doctissimum: post diuturnos carcerum squalores incendio concremauit. Eeteri nō prenominati pontifices fame et inopia in exilio defecerūt. Quorum omniū festum recollitur octauo idus septembris.

De sero Eleutherio abbate. Cap. xlv.

Leutherius

us abbas clarus et apud spoletum et in urbe roma tempe beati gregorius pape. Qui monasterij sancti marci euāgeliste: qd̄ in pomerijs vrbis spolerane sitū est abbas fuit. De quo fert inter cetera: q̄ oratio mortuū susceperat. Quadā die dñi iter caperet. sacrovespere ad monasterium virginū declinauit. In quo puer paruulus erat: quem malignus spūs omni nocte occupare cōsueuerat. Quē ea nocte sanctorum monumentales ad accēdū cū eleutherio posuerūt. Factoq; mane cū ille montales requisierit abbatem: an aliqd̄ ipa nocte puero cōrigisset. Illeq; de tali interrogatiōe mirat: nisi ei contigisset rīderet: causā pueri viro dei innotuerūt: rogātes cū vt puerū secū ad monasteriū rolleret: quā tā decetero veratione ei ipse videri nō possent. Ductus ergo ad abbatē cenobiū: cū dudū ibidē fuisset: nec ad eū demon accedere p̄sumpserit: anīm? viri dei de pueri salute imoderatē p̄leticiā tacens est. Et die qd̄ corā fratribus dixit. Quidā diabolus cū illis sororibus iocabatur: vbi nō ad seruos dei ventū est: ad puerū accedere vltimū nō p̄sumpsit. Post hec s̄ba hora eadē ac momento corā cūctis fratribus puer a demone verari cepit. Statimq; vir dei se in lachrymas dedit fratribusq; oibus vt oraret p̄cepit. Proestans q̄ nullus eadē die panē gustaret: nisi prius dominus puerū liberaret. Et eo vsq; oratum est: donec puer a veratione sanaret. Ad quē decetero malignus spūs accedere non p̄sumpsit. Hic sanctus dudū cū beato gregorio in urbe in suo monasterio cōuersus est: vt ipsemet refert. Et autē gregorius egritudine quā greci syncopim vocāt grauissime pateret: et nisi sepius cibores fieret: vitalis sibi spūs intercidī videretur: pascebat dīc aduenire: cū sacratissimo sab